

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

★

VERGIFTIGING MET ZADEN VAN DATURA STRAMONIUM

In No. 5, blz. 260 van dit jaar, beschreef ik een casuïstiek over een geval van vergiftiging met zaden van *Datura stramonium*. Ik veronderstelde daarbij, dat de zaden niet zoo giftig zouden zijn als de bladeren, omdat de vergiftigingsverschijnselen bij het kind niet doodelijk geweest waren.

In het *Pharmaceutisch Weekblad* van 14 Februari blz. 119, waar bovengenoemd stuk aangehaald werd, lees ik nu het volgende:

„Het alkaloidengehalte der bladen van den gekweekten doornappel bedraagt volgens TSCHIRCH 0.2—0.6 pCt., dat van de zaden 0.33—0.48 pCt. Het gewicht van een zaadje is gemiddeld 6.54 mg. Bij een gemiddeld percentage van 0.4 pCt. alkaloiden bevat één zaadje 0.026 mg alkaloiden. In 10 zaadjes zit dus ongeveer $\frac{1}{4}$ mg alkaloiden.

Dit verklaart waarschijnlijk wel het feit, dat het eten der zaadjes geen blijvende noodlottige gevolgen heeft gehad”.

Waarschijnlijk heeft het kind dus maar weinig zaadjes opgegeten. In de zaadjes zit immers wel een groote hoeveelheid alkaloiden.

Rijswijk, 28 Februari 1942

B. J. DE HAAN

MOEILIKHEDEN BIJ DE DIAGNOSTIEK DER JONGE BUITENBAARMOEDERLIJKE ZWANGERSCHAP

Bij de mededeeling van dr. J. S. WIERSEMA in dit *Tijdschrift* op blz. 485 zou ik het volgende willen opmerken:

Het onderscheiden tusschen een jongen abortus incompletus en een afgebroken buitenbaarmoederlijke zwangerschap kan inderdaad zeer moeilijk zijn. Maar steeds moeten wij bedenken dat ook het samengaan van deze beide afwijkingen mogelijk is! Met andere woorden, dat een gelijktijdig bestaande binnen- en buitenbaarmoederlijke zwangerschap beide tot een ontijdig einde kunnen komen. Ik zelf opereerde (*N. T. v. G.* 1926, II, blz. 2097) een gebarsten, extra-uterinen vruchtzak met sterke bloeding in de buikholte, waarbij tevens een zwangerschap van ongeveer 3 maanden in de baarmoeder bleek te bestaan, die 12 uur na de operatie tot miskraam leidde. Het lijkt mij volstrekt niet uitgesloten, dat ook mevr. D. zulk een dubbele vrucht geherbergd heeft.

Tevens zou ik in dit verband nog een technische opmerking willen maken, ook weer op grond van een indertijd zelf opgedane ervaring: bij elke operatie voor gebarsten, buitenbaarmoederlijken vruchtzak, ook wanneer bij de leeggebloede patiënte geen tijd te verliezen is, voele men steeds even naar de andere, gezond gewaande tuba. Er komt namelijk ook een zwangerschap in beide tubae tegelijkertijd voor. Na de geslaagde exstirpatie van den gebarsten eileider kan de andere zwangere tuba plotseling barsten en den dood van de verzwakte patiënte ten gevolge hebben.

Rotterdam, 28 Februari 1942

A. G. J. HERMANS

DE BEHANDELING VAN OXYURIASIS

In dit *Tijdschrift*, No. 4, bldz. 180, 1942, bespreekt collega DRUKKER onder andere de N I H analswab van HALL voor de diagnose van de oxyuriasis. Dit zou een belangrijke verbetering van de diagnostiek zijn. Het is echter een bezwaar, dat men daarvoor cellophaan en elastiekjes noodig heeft.

Sinds jaren pas ik de volgende methode toe, die mijns inziens nog eenvoudiger is:

Met een scherpen lepel krabt men voorzichtig de huid rondom den anus af. Daarna wrijft men een weinig van dit afkrabsel op een voorwerpglasje uit. Bekijkt men nu het praeparaat onder den microscoop met zwakke vergrooing, dan ziet men vaak de eieren al tusschen